

Bert Dumortier uit Huldenberg

RLD vzw: Bert, het is overduidelijk dat jij een groot hart hebt voor de dieren die je kweekt én de dieren in het wild. Je overwoog ooit zelfs om bio-boer te worden?

Bert: “In de tijd dat mijn ouders een nieuw bedrijf bouwden, drong men sterk aan op specialisatie. Dus bouwden ze een meststal voor 200 varkens. Toen was dat groots, maar enkele jaren later, stelde het al niet veel meer voor. Ik nam de boerderij over, maar wilde geen bulkproduct op de markt brengen. Ik hield dus minder

varkens, in ruime stallen, op stro en kweekte ambachtelijk vlees. De omschakeling naar bio liet ik varen. De rigide wetgeving maakte het gewoonweg te moeilijk. De crisis in de varkenshouderij heeft mij ertoe gedwongen over te schakelen naar een prijsgarantiecontract met een voedingsbedrijf, dit om minder afhankelijk te zijn van de markt. Daarnaast doe ik ook aan akkerbouw met voornamelijk tarwe, gerst en suikerbieten. Ik heb op mijn velden een heleboel beheerovereenkomsten met de Vlaamse Landmaatschappij lopen, waarmee ik extra inspanningen doe voor het milieu en de natuur (bufferen van holle wegen en bosranden, erosie voorkomen).”

RLD vzw: De hoogstamboomgaard en bloeiende heg naast de stallen maken meteen duidelijk dat jij eigenlijk al lang een vijfsterrenlandbouwer bent. Waarom is dat belangrijk voor jou?

Bert: “De boomgaard heb ik geplant uit pure nostalgie. Aan de vierkantshoeve waar ik als klein kind woonde was er een grote boomgaard en ik heb daar uren in gespeeld. Ik wilde mijn boerderij ook mooi inkleden en bovendien vind ik het fruitaanbod in de supermarkt zo eentonig. Ik heb daarom samen met mijn vader uitgezocht welke rassen er in de boomgaard van toen stonden en die bomen heb ik opnieuw geplant, zoals een Jacques Lebel en een Bellefleur. Er gaat toch niets boven een appel die je zelf van de boom kan plukken! En ja, bij een hoogstamboomgaard hoort voor mij een doornige haag. Vroeger hield men zo het vee in de boomgaard. Maar dat is voor mij niet het belangrijkste. Als ik mijn haag snoei vind ik heel veel oude mezenesten. Tussen de doornige takken van de Meidoorn en Sleedoorn zitten ze immers veilig voor eksters en kraaien. Ik ben er erg fier op dat ik zoveel mezen heb, maar zij helpen mij ook. Ik hoef niet te sproeien voor de fruitmot, want de mezen eten die op. Ik geloof heel sterk in een natuurlijk evenwicht!”

RLD vzw: Binnen dit project plantte je nog 120 m inheemse houtkant aan op een talud?

Bert: “Die aanplant moet het steile talud beschermen tegen erosie. Struiken als Sleedoorn hebben veel sterke wortels en zijn dus ideaal om het talud te verstevigen. Ik hoop wel dat er minder mensen zwerfvuil weggoaien, want dat is echt een groot probleem langs de velden. Ik raap regelmatig zwerfvuil langs mijn percelen, maar in die sleedoornheg is dat wel moeilijker.”

RLD vzw: Heb je een favoriet onder de diersoorten die je op en rond je boerderij ziet?

Bert: “Zonder twijfel de Boerenzwaluw. Ze hebben een nestje aan mijn varkensstal en ik kan daar uren naar kijken. Hoe ze vol energie blijven af en aan vliegen om de jongen te voederen. Als ik een halfuurtje moet wachten bij het voederen, kan ik hun even gade slaan. Ook onverwachte ontmoetingen met wilde dieren vind ik fantastisch. Bijvoorbeeld als ik 's avonds langs de stallen loopt en er schrikt een uil op. Zo'n momenten koester je en blijven je bij.”